

РЕШЕНИЕ

№ 7672

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8255** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба, подадена от А. Ж. Й. – Г., чрез адв. А., срещу Заповед № 5133-6367/26.07.2021 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.
С жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради неспазване на установената форма и противоречие с приложимите материалноправни разпоредби. Твърди се, че формулираното в заповедта обвинение, че воденото от жалбоподателката служебно разследване било „повърхностно, бланкетно, непълно и мудно“ не съставлява дисциплинарно нарушение. Сочи се допуснатото нарушение на чл.146, т.2 АПК, тъй като заповедта не е надлежно мотивирана. От изложените фактически твърдения не става ясно за какво конкретно неизпълнение на служебните задължения по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР жалбоподателката е наказана, респективно кога и как е следвало да осъществи това изпълнение. Твърди се, че в заповедта е налично единствено характеризирание на поведението й, но не и пълен анализ на нейната работа в процесния период по конкретната прокурорска преписка. Дисциплинарно-наказващият орган не е описал в мотивите си твърдяното дисциплинарно провинение с всички негови признаци, касаещи дисциплинарната отговорност

В съдебното производство оспорващата се представлява от адв. А., която сочи, че

използваните бланкетни изрази от дисциплинарно разследващия орган, впоследствие използвани и от дисциплинарно наказващия орган не изпълват съдържанието за реализиране на дисциплинарната отговорност по неизпълнение на служебните задължения. Моли жалбата да бъде уважена. Претендира разноски, съобразно представен списък.

Ответникът – директор на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния представител юрк. В., счита, че извършването на дисциплинарно нарушение е доказано, поради което наложеното дисциплинарно наказание е законосъобразно. Моли обжалваният административен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед, А. Ж. Й. – Г. заема длъжността старши разследващ полицай в група „Разследване на икономически престъпления“ на Сектор „Разследване“ към 06 РУ - СДВР.

Видно от постановление по пр.пр. № 34224/17 г., от 09.04.2021 г. (л. 31), прокурор при СРП е констатирал следното: Досъдебното производство е образувано с постановление на СРП на 18.08.2017 г. От самото начало делото било разпределено на РП А. Й.. Първите действия по делото на водещия разследването били извършени на 22.01.2018 г. с изготвяне на писма до АП, ТД на НАП, СГС-ГО и др. Отговорите били получени регулярно в следващите два месеца. След това РП Й. предприела действия по установяване и разпит, в качеството на свидетел, на управителя на процесното дружество (обв. И.). Тези действия обаче били неуспешни и за това с постановление на водещия разследването от 08.05.2019 г. било постановено обв. И. да бъде обявен за О. с мярка „Принудително довеждане“. На 18.06.2019 г. било съставено мнение на водещия разследването делото да бъде спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 3 НПК. До този момент по делото нямало извършено нито едно ПСД (разпит на свидетел или др.). Единствено имало приложена ССЧЕ, което заключение буквално преписвало документите на ТД на НАП и било практически неизползваема експертиза за целте на разследването. Същевременно до момента на спирането на производство имало 12 /дванадесет/ удължавания на срока на разследване. С постановление на СРП от 27.06.2019г. делото било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 3 НПК. С постановление на СРП от 30.07.2019г. било отменено постановлението на СРП, делото било възобновено и били дадени конкретни указания за разследване. Респективно с постановление на СРП тези указания били сведени до знанието на РП Й., чрез нарочно постановление от 21.08.2019г. по реда на чл. 196 НПК. Отделно от това с друго постановление на СРП от 21.08.2019г. били отделени материали от производството и били изпратени по компетентност до СРП за проверка наличие на престъпление по чл. 255 НК. След възобновяване на делото и даването на конкретни указания по разследването, РП Й. започнала една процесуална дезаинтересованост (т.е липса на активност по разследването). Това заключение се извежда от факта, че след постановленията на СРП с указания, следват само и единствено искания за удължаване на срока на делото (9 бр.) и съответно постановленията на административния ръководител на СРП, който ги удължава. На 16.09.2019г. РП Й. назначила ССЧЕ, което заключение било готово и приложено по делото на 26.09.2019г. В заключението си експертът посочил категорично, че е налице

извършено деяние по чл. 2276, ал. 2, вр.ал. 1 НК и отговорност носи управителят на дружеството, а именно обв. Т. И.. Това не повлияло на водещия разследването и съответно същият не ускорил темповете на разследване по делото. Същото не е докладвано на наблюдаващия прокурор относно приложеното заключение на експертизата и даване на указания в насока привличане в качеството на обвиняем на Т. И. и приключване на делото по същество. Първото ПСД извършено лично от РП Й. било разпит на свидетел на 30.03.2020г. Следващите разпити на свидетел били, както следва на: 19.05.2020г., 09.06.2020г., 07.08.2020г., 12.01.2021г. (изпълнена делегация от [населено място]). Между разпитите на свидетел, водещият разследването регулярно изисквал по някоя справка от различни институции, с която поддържал някакъв вид процесуална активност между исканията за удължаване на срока на разследване. На 28.01.2021 г. наблюдаващият прокурор при СРП установил тази процесуална „мудност“ и изискал делото на основание чл. 203 НПК. При личен разговор РП Й. заявила, че била с голяма натовареност от досъдебни производства и не е имала възможност да извърши навременно всички действия по делото. Наблюдаващият прокурор отново дал конкретни указания за изпълнение, които не били изпълнени в цялост. На 08.04.2021 г. наблюдаващият прокурор при СРП отново изискал делото за запознаване с извършените ПСД от водещия разследването. След запознаване със същото било установено, че отново няма извършени навремени ПСД, а давността на престъплението настъпвала след два месеца (съгласно приложената ССЧЕ, т.е. на 14.06.2021 г.). Отново бил проведен разговор с РП Й., в който тя посочила като основание за процесуалната „мудност“ по делото високата си натовареност и организационни проблеми в самото районно управление. Отделно заявила, че не е докладвала делото за привличане на обв. И. поради факта, че същият се издирва, както и че не била забелязала срока на изтичащата давност на престъплението. Предвид гореизложеното от наблюдаващия прокурор било изготвено постановление за привличане на обвиняем спрямо лицето Т. М. И., управител и представляващ на [фирма], ЕИК[ЕИК], за извършено престъпление по чл. 2276, ал. 2, вр. ал. 1 НК. По този начин прокурорът предприел целенасочени действия за приключване на делото по същество, дори необходимост за приложение на процедурата на чл. 269, ал. 3 НПК. Генералното заключение на наблюдаващия прокурор при СРП е, че проведеното разследване от разследващ полицай А. Й. очевидно е водено повърхностно, бланкетно, непълно и мудно. Това се явява недопустимо и предвид факта на изтичаща давност приел за наложително да бъде отстранен досегашният водещ разследването - РП А. Й. и оставащите действия да бъдат извършени от друг разследващ полицай при 06 РУ-СДВР, определен от главния разследващ полицай на 06 РУ-СДВР. Предвид горното и на основание чл. 199 и чл. 196, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, е постановил отстраняване на РП А. Й. от 06 РУ-СДВР, водещ разследването по досъдебно производство № 23ОЗМИП-15219/2017г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 34224/2017г. по описа на СРП; разпоредил на началник отдел „Разследване“ при СДВР да извърши необходимата проверка относно неизпълнение на служебните задължения на РП А. Й. по воденото досъдебно производство, след което СРП да бъде уведомена. Разпоредил е на началник отдел „Разследване“ при СДВР да извърши цялостна проверка на сектор „Разследване“ при 06 РУ-СДВР, относно данните изложени от РП Й. за прекомерна натовареност на конкретни разследващи полицаи и проблеми в организацията в конкретното структурното звено на МВР, след което СРП да бъде уведомена.

Във връзка с постановлението от 09.04.2021 г., с предложение рег. № 513р-33163/21.04.2021 г. началник на Отдел „Разследване“ – СДВР предложил на директора на СДВР да бъде извършена проверка за извършено дисциплинарно нарушение на служител от 06 РУ-СДВР.

Със Заповед № 513з-3591/28.04.2021 г. на директора на СДВР е разпоредено извършване на проверка на данните, отразени в постановлението от 09.04.2021. Проверката е възложена на комисия в състав от трима главни инспектори към СДВР /л.27/.

С постановление от 11.05.2021 г. прокурор при СРП е разрешил на служителите, определени за членове на дисциплинарната комисия със заповед № 513з-3591/2021 г. на директора на СДВР, да се запознаят с материалите по ДП.

В отговор на писмо рег. № 513р-37920/07.05.2021 г. от председателя на комисията до началник на Отдел „КИАД“ – СДВР, е постъпила информация, съдържаща данни на кои служители е разпределено да работят и какво е деловодното движение по ДП № 15219/2017 г. по описа на 06 РУ-СДВР. Към отговора е представен заявителски материал от централизираната автоматизирана информационна система за документообработка.

В отговор на същото писмо с препис до началника на Отдел „Човешки ресурси“ – СДВР към преписката са приложени следните документи от личното досие на жалбоподателката: Кадрова справка № 513р-39494/11.05.2021 г., от която е видно, че инсп. Г., по време на службата си е била награждавана два пъти през 2003 г. и 2009 г. и са й налагани дисциплинарни наказания, както следва: през 2003 г. „Порицание“ за срок от три месеца; 2010 г. „Порицание“ за срок от 6 месеца и „Мъмрене“ за срок от един месец. Към момента на справката, всички наложени на служителя дисциплинарни наказания са заличени, съгласно чл.213 ЗМВР; заверено копие от протокол № 230р-17661/05.08.2015 г.; заверено копие от специфична длъжностна характеристика № 513р-15605/04.06.2015 г.; заверено копие на протокол № 513р-81896/10.10.2019 г.; заверено копие на специфична длъжностна характеристика № 513р-29074/12.04.2018 г.; справка, рег. № 230р-20102/17.05.2021 г. за натоваренст.

С покана рег. № 513р-42351/19.05.2021 г. дисциплинарно разследващият орган, на основание чл.206, ал.1 ЗМВР, е поискал писмени обяснения от А. Й. – Г., относно констатираното от прокурор И. Б. при СРП повърхностно, бланкетно, непълно и мудно водене на разследване по ДП № 15219/2017 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 34224/2017 г. по описа на СРП.

В обяснение рег. № 513р-42683/20.05.2021 г. старши разследващ полицай А. Й. – Г. заявява, че ДП № 15219/2017 г. е образувано с постановление на СРП на 18.08.20217 г. и й е разпределено на 11.09.2017 г. В постановлението е указано да се изясни дали от [фирма] е подавано в СГС искане по чл. 629 ТЗ, да се изясни откога дружеството е спряло да осъществява плащанията си, да се изискат от ТД на НАП подадените от дружеството декларации по чл. 92 ЗКПО за 2016г., подадените ГФО и приложенията към тях, да се разпита управителят на дружеството Т. И. и да се назначи ССЧЕ. В изпълнение на посочените в постановленията указания, са изпратени писма до А. и СГС за това дали е подавано искане по чл.629 ТЗ и дали е открито производство по несъстоятелност, както и справка относно търговското дружество. Отговор е получен на 23.02.2018 г. Във връзка с указанията за разпит на управителя на дружеството, са предприети множество действия по издирването му, които се оказват неуспешни. За да бъде назначена ССЧЕ се наложило да бъде изпратено повторно писмо до ТД на

НАП с искане за предоставяне на финансови документи, нужни за експертизата. Позовавайки се на чл.74 ДОПК от ТД на НАП отказват предоставянето на исканата документация. С писмо до АССГ е отправено искане за разкриване на данъчна и осигурителна тайна. С Определение № 8371/27.12.2018 г., съдът постановява разкриване. С поредно писмо до ТД на НАП е изискана указаната в постановлението на СРП информация. Същата е предоставена на 21.01.2019 г. ССЧЕ е изготвена на 13.02.2019 г. Във връзка с непроведения разпит на управителя на дружеството и невъзможността да бъде открит на известните на разследващия полицаи адреси, е обявен за О. с телеграма № 30936/26.10.2018 г. и бюлетина 129/2019 г. С мнение на разследващия полицаи, материалите са изпратени на прокурора за спиране на ДП. На 27.06.2019 г. ДП е спряно от наблюдаващия прокурор. С постановление от 30.07.2019 г. във връзка с указания на ВКП, материалите по ДП са изискани от СГП. В постановление от прокурор при СГП е изразено мнение, че по ДП не са извършени всички възможни действия, не е изразено ясно становище за изяснената фактическа обстановка, основни факти от предмета на доказване – за наличието на елементи от обективната страна на престъплението по чл.227б, ал.2, вр. ал.1 НК -наличие на безспорни и изискуеми, спиране на плащанията по тях и др. С постановление от 21.08.2019 г. материалите по разследването са върнати за продължаване на разследването с нови указания. В обяснението са описани подробно и други обстоятелства, довели до забавянето на разследването. Жалбоподателката оспорва твърдението на прокурора, че в телефонен разговор се е оправдала с „организационни проблеми в районното управление“. Оспорва и други негови твърдения, като счита, че поведението му е вследствие на конфронтация помежду им.

Възложената със заповед № 513з-3591/28.04.2021г. проверка е приключила със справка рег. № 513р-44912/28.05.2021 г., изготвена от назначената дисциплинарна комисия, съдържаща следните констатации: досъдебно производство № 15219/2017 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 34224/2017 г. по описа на СРП е образувано с постановление на прокурор И. Б. при СРП от 18.08.2017 г., срещу неизвестен извършител, за това че в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на [фирма], в 30-дневен срок от изпадането на дружеството в неплатежоспособност не е уведомил компетентния съд за това - престъпление по чл. 227б, ал. 2 от НК. В постановлението на СРП наблюдаващия прокурор И. Б. при СРП е дал указания да се разпита лицето Т. И., да се изискат справки от СГС - Търговско отделение, да се изискат справки от НАП, справки от Търговски регистър, както и разследващият да извърши други действия, които биха допринесли за разкриване на обективната истина. Видно от резолюция от 02.09.2017г. на началника на 06 РУ-СДВР, досъдебното производство е постъпило в 06 РУ-СДВР и е разпределено на началник сектор „Разследване“ М.. Делото е регистрирано под ЗМ № 15219/05.09.2017 г. по описа на 06 РУ-СДВР и с резолюция от 11.09.2017 г. е разпределено за разследване на разследващ полицаи Й. при 06 РУ-СДВР. Комисията е проследила и посочила действията, извършени от служителя по ЗМ № 15219/05.09.2017 г.

За процесния период, дисциплинарната комисия е установила следното: През 2020 г. водещият разследването старши РП Й. - Г. е извършила разпити на лица, в качеството на свидетели, съответно на 30.03.2020 г., 19.05.2020 г., 09.06.2020 г., и 07.08.2020 г.; изготвила е четири протокола за призоваване на лица по реда на чл.178 от НПК на дати 14.01.2020 г., 13.05.2020 г., 03.08.2020 г., и 10.09.2020 г.; на 16.07.2020 г. е приложила разпечатка от Търговски

регистър на дружества и на 09.10.2020 г. е изготвила призовка до 07 РУ - СДВР. През месеците февруари, април, ноември и декември 2020 г. старши РП Й. - Г. няма извършени нито действия по разследването, нито е изготвяла протоколи, постановления, писма и др. Периодите на бездействие от страна на водещия разследването по цитираното по-горе производство през 2020 г. са както следва: от 01.01.2020 г. до 13.01.2020 г., от 15.01.2020 г. до 29.03.2020 г., от 01.04.2020 г. до 12.05.2020 г., като за тези периоди от служителя не може да се търси и реализира дисциплинарна отговорност, с оглед разпоредбата на чл.195 ал.1 от ЗМВР и от 20.05.2020 г. до 08.06.2020 г., от 10.06.2020 г. до 15.07.2020 г., от 17.07.2020 г. до 02.08.2020 г., от 08.08.2020 г. до 09.09.2020 г., от 11.09.2020 г. до 08.10.2020 г. и от 01.11.2020 г. до 31.12.2020 г. От изложеното е видно, че за период от една година са извършени само 4 бр. ПСД-разпити на свидетели и са изготвени 4 бр. констативни протоколи за призоваване по телефон и не са събрани никакви други писмени и гласни доказателства, като не е установен и разпитан свидетелят Ч. Ч.. През 2021 г. водещият разследването старши РП Й. - Г. е извършила по ДП следното: на 08.01.2021 г. е изготвен протокол за призоваване по чл. 178 от НПК; на 12.01.2021 г. е проведен разпит на свидетел, на 01.03.2021 г. е проведен разпит на свидетел, на 22.03.2021 г. е изготвен протокол за призоваване по чл.178 от НПК; на 29.03.2021 г. са изготвени постановления по чл.108 от НПК до РУ - Л. и РУ _ М. за провеждане на действия по разследване по делегация (разпити на свидетели). В период от три месеца от 01.01.2021 г. до 09.04.2021 г., когато с постановление на пр. Б. при СРП старши РП Й. - Г. е отстранена от разследването по ДП, същата е провела два разпита на свидетели, изготвила е два протокола за призоваване по чл.178 от НПК и два броя постановления по чл.108 от НПК. Въз основа на изложените в справката констатации, комисията е предложила на директора на СДВР спрямо инспектор А. Й. – Г., на основание чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

На 28.06.2021 г. до жалбоподателката е изпратена покана за даване на писмени обяснения пред дисциплинарнонаказващия орган, с рег. № 513р-53471/28.06.2021 г. Служителят не е предоставил обяснение в указания му срок.

С оспорената заповед №5133-6367/26.07.2021 г., издадена от директора на СДВР, на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11 ЗМВР на А. Ж. Й.-Г. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, считано от датата на връчване на заповедта (29.07.2021 г.). Посочени са следните фактически и правни основания:

След запознаване на проверяващата комисия с материалите по ДП № 2303МИП-15219/2017 г. по описа на 06РУ-СДВР, пр. пр. №34224/2017 г. по описа на СРП е установено, че по досъдебното производство инспектор А. Й.-Г. е изпълнила частично писмените указания на наблюдаващия прокурор И. Б. при СРП, дадени в постановление от 08.10.2019 г., като за периода от 28.07.2020 г. до 31.12.2020 г. не е предприела своевременни действия по призоваване, установяване местонахождението и разпит в качеството на свидетел на лицата Ч. Ч., служителите на НАП, лицата управители на

дружествата контрагенти, привличане в качеството на обвиняем на извършителя на престъпното деяние и извършване на системни доклади по реда на чл. 203 НПК. С бездействието си в периода от 28.07.2020 г. до 31.12.2020 г., инспектор А. Й.-Г. не е изпълнила указанията на наблюдаващия прокурор по досъдебното производство. С това свое бездействие не е изпълнила вменените ѝ служебни задължения, съгласно специфична длъжностна характеристика №513р-29074/2018 г. за длъжността „старши разследващ полицай“. Извършеното от инспектор А. Й.-Г. съставлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение първо от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година. Дисциплинарното нарушение на инсп. А. Й.-Г. е установено в хода на проверка, разпоредена със заповед №513з-3591/28.04.2021 г. на директора на СДВР, резултатите от която са отразени в справка рег. № 513р-44912/28.05.2021 г. Доказателствата за нарушението на служителя се съдържат в цитираната справка и материалите към нея. На служителя е връчена покана №513р-53471/28.06.2021 г., за да упражни правото си на защита, като даде писмени обяснения до дисциплинарна наказващия орган, но същата не се е възползвала от това си право, за което е изготвен протокол №513р-57556/12.07.2021 г. Предвид изложеното, на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, вр. чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 11 ЗМВР на Г.-старши разследващ полицай в група „Разследване на икономически престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 РУ-СДВР, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

По делото са изслушани свидетелските показания на И. Д. Г.-служител в 06 РУ-СДВР. Свидетелят твърди, че процесното досъдебно производство се е водело срещу неизвестен извършител по чл. 227б от НК. Колежката ѝ – А. Й., е разпитала всички свидетели, които е имало по делото, назначила експертизи, а управителят на дружеството е бил обявен за общодържавно издирване. На това основание делото било спряно, а след като е било възобновено са разпитани свидетели и е назначена експертиза. С оглед натовареността, която имат- по 100 дела на месец, плюс делегации, които получават по две минимум на ден, свидетелката счита, че процесуалните действия на жалбоподателката са били извършени в срок. Г. посочва, че техният отдел се състои от 5 човека, на които се разпределят около 100 дела на месец. Пояснява също така, че дават минимум по две 24 часови дежурства, тоест около 5 дни в месеца са неефективни, тъй като почиват по два дни след дежурство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените

правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директор на СДВР, съгласно чл. 204, т. 3 ЗМВР.

Дисциплинарното наказание е наложено при спазване на регламентираните с чл. 195 ЗМВР срокове. Процесното дисциплинарно нарушение е извършено в периода 28.07.2020 г. – 31.12.2020 г., а заповедта е издадена на 26.07.2021 г. Съгласно чл. 196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая дисциплинарнонаказващия орган е установил извършването на нарушението въз основа на Справка от 28.05.2021 г., изготвена във връзка с извършена проверка по заповед № 513з-3591/28.04.2021 г. Именно от тази дата (28.05.2021 г.) са започнали да текат сроковете по чл. 195 ЗМВР и към датата на издаване на заповедта същите не са изтекли.

Настоящият съдебен състав приема, че при издаване на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, накърняващи правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно чл. 210, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата въз основа, на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Посоченото в заповедта фактическо основание "неизпълнение на служебните задължения" не следва като извод от приложените по делото доказателства, които не са обсъдени от административнонаказващия орган в достатъчна степен, за да бъде изяснена обективно и в пълнота фактическата обстановка. Когато на служителя се вменява определено бездействие, дисциплинарнонаказващият орган дължи излагане на мотиви в какво се изразява дължимото действие, в изпълнение на каква правнорегламентирана дейност е дължимо то и дали от обективна страна представлява неизпълнение на служебните задължения и по какъв начин. Задължително е уточняването на дължимите, но неизвършени действия. В случая дисциплинарнонаказващият орган е длъжен да дефинира ясно и конкретно какви са били правомерните действия, извършването на които служителят е следвало да предприеме, за да избегне посочената като основание за извършената проверка „процесуална мудност“. Тези обстоятелства обаче от оспорената заповед, а и от останалите документи, част от административната преписка, не се установяват. Твърденията, че служителят не е спазил указанията на прокурора не са потвърдени с доказателства, тъй като от една страна процесните указания, съдържащи се в нарочно постановление от 21.08.2019 г. не са представени с административната преписка, а от друга, твърдението, че служителят не е извършил никакви процесуални действия в периода 28.07.2020 г. – 31.12.2020 г. не кореспондира с констатациите, съдържащи се в Справка рег. № 513р-44912/28.05.2021 г., според които на 03.08.2020 г., 10.09.2020 г. и на 09.10.2020, служителят е осъществил

процесуални действия. От една страна е ангажирана дисциплинарна отговорност на Й. за бездействие в периода 28.07.2020 г. -31.12.2020 г., а от друга, в справката като месеци без реализиране на процесуални действия са посочени ноември и декември 2020 г., а през периода от 28.07.2020 г. до 01.11.2020 г. е констатирано изпълнение на конкретни действия, които не са обсъдени и взети предвид от ответния орган.

В оспорената заповед липсват доводи относно определянето на дисциплинарното наказание по вид и размер съобразно тежестта на нарушението, последиците от неговото извършване, наличието на вина и нейната форма, като наказващият орган не е обсъдил данните относно цялостното поведение на служителя по време на службата – изисквания по чл. 206, ал. 2 ЗМВР при налагане на дисциплинарно наказание. В този смисъл не е обсъдена натовареността на конкретния служител, сроковете за изпълнение на указанията на прокурора, както и дали е налице неизпълнение на служебни задължения или същите са изпълнени със забава. Във втората хипотеза, при установено забавяне, е следвало да се направи преценка на причините, които са довели до него, а именно дали те са в следствие на независещи от служителя обстоятелства /невъзможност за призоваване на управителя на разследваното дружество/ или са в резултат на личните му действия или бездействия, което би могло да ангажира дисциплинарна отговорност. Обсъждането на обясненията на Й. също е лаконично, като дисциплинаронаказващият орган се е ограничил до констатацията, че служителят „не се укорява за извършеното нарушение“. За обективно изясняване на причините за установените пропуски в работата на жалбоподателката през процесния период, ответникът е следвало да обсъди и периода, в който тя е ползвала платен годишен отпуск или отпуск, поради заболяване, данни за които има в приложените по делото справки, за да прецени дали периодите, в които не са реализирани действия не съвпадат с отсъствието ѝ от работа.

Оспорената заповед противоречи и на материалния закон. Дисциплинарната отговорност на жалбоподателката е ангажирана за допуснатото нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР и чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР. Разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР установява състав на дисциплинарно нарушение, осъществено чрез бездействие и изразяващо се в „неизпълнение на служебните задължения“. От фактическа страна нарушението е описано като „неизпълнение на указанията на наблюдаващия прокурор в периода 28.07.2020 г.-31.12.2020 г.“ Въпросните указания са сведени до знанието на служителя на 21.08.2019 г. От 21.08.2019 г. до 31.12.2020 г., служителят е извършил множество процесуални действия, описани подробно в Справка от назначената дисциплинарна комисия, рег. № 513р-44912/28.05.2021 г. (л.77), включително и през процесния период, като извършените процесуални действия са регистрирани на 03.08.2020 г., 10.09.2020 г. и на 09.10.2020 г. Същевременно, както в постановлението на прокурора от 09.04.2021 г., с което е разпоредена проверка на служителя, по която е образувано дисциплинарното производство, така и в процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание е описано, че се касае за „процесуална мудност“, а не за неизпълнение на служебни задължения. Видно от представените по

делото доказателства, указаните от прокурора процесуални действия са извършени в по-голямата си част преди да бъде отстранен служителят от разследването. Същевременно, липсва друг акт, с който да е наложено извършване на конкретни действия от служителя именно в периода от 28.07.2020 г.-31.12.2020 г., които той да не е извършил. Дори и да е налице „процесуална мудност“, то тогава би следвало нарушението да бъде квалифицирано като забавяне на изпълнението, за което е предвиден друг вид дисциплинарно наказание, различен от „порицание“. Ето защо, наложеното дисциплинарно наказание „порицание“, на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР и чл. 197, ал. 1, т. 3, вр. чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР е наложено при липса на пълно и всеобхватно изследване на относимите по случая факти и обстоятелства и в противоречие на материалния закон.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Столична дирекция на вътрешните работи следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лв., от които 10 лв. -държавна такса и 500 лв. - платено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 05.08.2021 г. (л.10).

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Първо отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата, подадена от А. Ж. Й. – Г., Заповед № 5133-6367/26.07.2021 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Ж. Й. – Г., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: